

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/32/2016
Identifikačné číslo spisu: 3014200484
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Příbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3014200484.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu C. C., bytom E., zastúpeného Mgr. Michalom Urbanom, advokátom so sídlom Šafárikova 12, Trenčín, IČO: 42 014 000, proti žalovanej Obci Selec so sídlom Selec 73, IČO: 00 311 952, zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Andrej Jaroš, spol. s r.o. so sídlom Námestie sv. Anny 361/20, Trenčín, IČO: 36 839 132, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 152/2013 zo 31. júla 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/134/2014-49 z 9. marca 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/134/2014-49 zo dňa 9. marca 2016 p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1.

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) uznesením č.k. 13S/134/2014-49 z 9. marca 2016 postupom podľa § 250d ods. 3 OSP konanie z dôvodu, že dospel k záveru, že žalobca nemal postavenie účastníka konania o určení súpisného čísla pre stavbu „pastiareň“ nachádzajúcu sa na parc.č. 2449/4 a 1091/3 v k.ú. E., a tým žalobca nemal ani aktívnu legitimáciu na podanie správnej žaloby, zastavil. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246 ods. 1 veta prvá OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keď žalobca v konaní úspešný nebol a teda mu náhrada trov konania neprináleží a žalovaná je správnym orgánom, ktorému náhrada trov konania v zásade nepatrí (§ 250k ods. 1 OSP).

2. Rozhodnutím č. 152/2013 z 31. júla 2013 žalovaná podľa § 27a zákona č. 369/1990 Zb. v spojení s vyhláškou Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 31/2003 Z.z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti o označovaní ulíc a iných verejných priestranstiev a o číslovaní stavieb, určila pre stavbu „pastiareň“ vo vlastníctve Poľnohospodárskeho družstva Inovec Trenčianske Stankovce so sídlom Trenčianske Stankovce 891, IČO: 00 222 453 a postavenú na parc.č. 2449/4 a 1091/3 v k.ú. obci E. súpisné číslo

3. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že žalobca v správnej žalobe poukazoval na to, že je výlučným vlastníkom EKN parc.č. 1091 v k.ú. E., na ktorej sa nachádza stavba „pastiereň“, ku ktorej sa napadnutým rozhodnutím určovalo súpisné číslo. Výtýka žalovanej, že k určeniu tohto súpisného čísla, došlo bez jeho vedomia a zdôraznil, že Poľnohospodárske družstvo Inovec Trenčianske Stankovce ako žiadateľ o pridelenie tohto súpisného čísla nepreukázal splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. d/ vyhl. č. 31/2003 Z.z., a to konkrétne vzťah k pozemkom, na ktorých je umiestnená „pastiereň“.

4. Žalovaná vyjadrením k žalobe z 26. mája 2014 zdôraznila, že žalobca nebol účastníkom konania, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia o pridelení súpisného čísla a samotným vydaním rozhodnutia o pridelení súpisného čísla stavbe umiestnenej na pozemku žalobcu, nebol žalobca postupom žalovanej žiadnym spôsobom ukrátený na svojich právach. Žalovaná uviedla, že jej rozhodnutím o pridelení súpisného čísla sa nezakladajú, nemenia ani nerušia oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, nakoľko sa nerozhodovalo o vlastníckom práve k stavbe, ktorej bolo pridelené súpisné číslo a ani o vlastníckom práve k pozemkom, na ktorých je stavba umiestnená. Pridelenie súpisného čísla má len evidenčné účinky a tiež nemá vplyv na vznik, zmenu ani zánik práv k predmetnej stavbe alebo pozemkom, na ktorých je stavba umiestnená, a z tohto dôvodu žalobca nemohol byť akýmkoľvek spôsobom na svojich právach poškodený, pretože o jeho právach sa nerozhodovalo. Z týchto dôvodov žiadala žalovaná, aby súd konanie zastavil podľa § 250d ods. 3 OSP nakoľko žalobca nie je osobou aktívne legitimovanou na podanie žaloby.

5. V odôvodnení uznesenia odkázal krajský súd na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. júla 2009, sp.zn. 1Sžo/110/2008, vyslovil, že vlastníč budovy, pre ktorú sa určuje, príp. mení alebo zrušuje súpisné číslo, musí byť účastníkom konania, v ktorom rozhoduje obec o určení, zmene alebo zrušení súpisného čísla. Krajský súd ďalej uviedol, že Vyhláška č. 31/2003 Z.z. vo svojom ustanovení § 6 ods. 8 obsahuje obdobnú úpravu, ako znenie vyhlášky z ktorej vychádzal najvyšší súd, keď upravuje, že ak obec zmení alebo zruší súpisné číslo a orientačné číslo zápisom do registra adries z dôvodu zmeny územného plánu, zmeny názvu ulice alebo prečíslovania budov, oznámi to bezodkladne písomne vlastníčkovi budovy. Postavenie vlastníka budovy ako účastníka konania o určení súpisného čísla je možné odôvodniť i z ďalších ustanovení citovanej vyhlášky, napr. § 6 ods. 3, 5, 6 citovanej vyhlášky. Tieto závery však argumentum a contrario neplatia pre vlastníka pozemku, na ktorom stojí budova, pre ktorú sa určuje súpisné číslo. Je teda zrejme, že vlastníč budovy, pre ktorú sa určuje súpisné číslo je účastníkom konania, ktorého výsledkom je vydanie žalobou napadnutého rozhodnutia a vlastníč pozemku (žalobca), na ktorom stojí táto budova účastníkom takéhoto konania nie je.

6. Krajský súd po prieskúmaní procesných podmienok konania dospel jednomyselne k záveru, že procesné podmienky na prejednanie veci v merite v danom prípade splnené nie sú, keď žalobu podala neoprávnená osoba, a preto bolo potrebné uznesením konanie z procesných dôvodov zastaviť (§ 250d ods. 3 OSP).

2.

7. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný včas odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a žalobcovi priznal náhradu trov konania. V dôvodoch odvolania uviedol, že krajský súd vec nesprávne posúdil, vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, nesprávne rozhodol a tiež sa nedostatočne zaoberal odôvodnením svojho rozhodnutia. V dôvodoch odvolania uviedol žalobca, že svoju aktívnu legitimáciu odôvodňuje skutočnosťou, že došlo k dotknutiu a obmedzeniu jeho vlastníckeho práva k predmetným pozemkom, keďže na pozemku vo vlastníctve žalobcu stojí stavba „pastierne“, pričom zo strany žalobcu nikdy nedošlo k súhlasu s jej stavbou alebo v konaní o pridelení súpisného čísla. Žalobca poukázal na skutočnosť, že môže dôjsť k obmedzeniu vlastníckeho práva žalobcu na príľahlom pozemku (v jeho vlastníctve), nakoľko len cez žalobcov pozemok je možný prístup do budovy „pastierne“. A žalobcovi ako povinnému hrozí zriadenie vecného bremena, napr. práva prechodu, prejazdu. Žalobca uviedol, že

žalobu podal z dôvodu, že sa nemohol brániť voči zápisu súpisného čísla do katastrálneho operátu, nakoľko správa katastra zapisovala právoplatnú verejnú listinu. K v súdom citovanému rozhodnutiu najvyššieho súdu uviedol žalobca, že odôvodnenie krajského súdu, že ak v tomto rozhodnutí nie je riešené postavenie vlastníka pozemku, tak tento nie je účastníkom konanie o určenie súpisného čísla, neobsahuje právny názor, prečo žalobca podľa súdu nie je účastníkom konania. Obsahuje len názor, prečo predmetné rozhodnutie najvyššieho súdu nie je v tejto veci použiteľné.

8. Ďalej žalobca namietal, že bolo porušené jeho právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, kedy súd len konštatoval, že žalobca nemal postavenie účastníka konania a teda nemal ani aktívnu legitimáciu na podanie správnej žaloby, pričom sa krajský súd nevyporiadal s ostatnými námietkami žalobcu vo veci. Súd podľa žalobcu tvrdí, že neboli splnené podmienky súdneho prieskumu, avšak neuviedol právnu úvahu ani skutkové okolnosti, ktoré ho k tomu viedli, neuviedol myšlienkové postupy prečo konanie zastavil a zároveň neuviedol, prečo podľa neho nie je rozhodnutie o určení súpisného čísla rozhodnutím, ktoré zakladá, mení alebo zrušuje práva a povinnosti žalobcu.

3.

9. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu z 5. mája 2016 uviedla, že považuje uznesenie Krajského súdu v Trenčíne za správne a s v súlade s platnými právnymi predpismi a navrhla aby odvolací súd rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, ktorým bolo rozhodnuté o zastavení konania potvrdil. Žalovaná uviedla, že stavba pastierne s.č. 614 je vo výlučnom vlastníctve PD Inovec Trenčianske Stankovce, do ktorého vlastníctva sa dostala zlúčením Jednotného roľníckeho družstva Selec a Poľnohospodárskeho družstva Inovec Trenčianske Stankovce. Nehnuteľnosť bola vybudovaná v r. 1965 a v majetku Jednotného roľníckeho družstva Selec bola evidovaná na inventárnej karte budov, stavieb a rozvodných zariadení pod inv. č. 5/67 a figuruje v inventárnom súpise majetku PD Inovec Trenčianske Stankovce. Z uvedeného podľa žalovanej vyplýva, že žalobca mal o stavbe vedomosť už v čase keď pozemok nadobudol, keďže stavba v tom čase na jeho pozemku stála už niekoľko desiatok rokov. K argumentácii žalobcu o tom, že v budúcnosti môže byť rozhodnutím o určení súpisného čísla dotknutý uviedla žalovaná, že tvrdenie je účelové a vedené snahou žalobcu zabrániť vlastníkovi stavby, aby v budúcnosti, v prípade, že sa žalovaná so žalobcom nedohodne zabezpečí si právo „nevyhnutnej cesty“ i prostredníctvom vecného bremena zriadeného v súlade s ustanovením § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka.

10. V súvislosti s prílohami, uvedenými v § 6 ods. 1 písm. d/ vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 31/2003 Z.z., ktoré sú súčasťou žiadosti stavebníka o určenie súpisného čísla a orientačného čísla uviedla žalovaná, že vyhláška odkazuje na ustanovenia zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. októbra 1976, žalovaný je toho názoru, že pri stavbách dokončených do 1. októbra 1976 sa predloženie príloh nevyžaduje, nakoľko na stavbu dokončenú pred 1. októbrom sa ustanovenia stavebného zákona nevzťahujú.

11. Záverom žalovaná zopakovala, že žalobca nebol a ani nemal byť účastníkom konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu o pridelení súpisného čísla, a samotným vydaním rozhodnutia o pridelení súpisného čísla stavbe umiestnenej i na pozemku žalobcu, nebol žalobca postupom žalovanej žiadnym spôsobom ukrátený na svojich vlastníckych právach. Rozhodnutím žalovanej o pridelení súpisného čísla sa nezakladajú, nemenia ani nerušia oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, taktiež týmto rozhodnutím nedošlo k zhoršeniu právneho postavenia vlastníka pozemku zastavaného stavbou, nakoľko sa nerozhodovalo o vlastníckom práve k stavbe, ktorej bolo pridelené súpisné číslo, a ani o vlastníckom práve k pozemkom, na ktorých je stavba umiestnená. Pridelenie súpisného čísla má len evidenčné účinky a nemá vplyv na vznik, zmenu ani zánik práv k predmetnej stavbe alebo pozemkom, na ktorých je stavba umiestnená, a z toho dôvodu žalobca nemohol byť akýmkoľvek spôsobom na svojich právach poškodený, pretože o jeho právach sa nerozhodovalo.

4.

12. Podľa § 250 ods. 1 veta prvá OSP účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný.

13. Podľa § 250 ods. 2 OSP žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konat' malo.

14. Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky mal z administratívneho spisu preukázané, že návrh na obnovu konania podal žalobca, ktorý nebol účastníkom konania o určenie súpisného čísla stavby. Žalobca argumentoval tým, že o konaní nevedeli a dozvedel sa o ňom až po jeho vydaní, bez jeho súhlasu ako aj bez jeho vedomia, a to až na základe jeho žiadosti o vydanie kópie rozhodnutia o určení súpisného čísla. Tento argument žalobcu nič nemení na tom, že žalobu podal ako neoprávnená osoba, keďže účastníkom konania nebol. V tejto súvislosti Najvyšší súd poukazuje na inštitút opomenutého účastníka, zakotvený v § 250b ods. 2 O.s.p., ktorý zakladá aktívnu procesnú legitimáciu na podanie žaloby v správnom súdnictve aj takej osobe, s ktorou sa ako s účastníkom správneho konania nekonalo, a predstavuje výnimku zo základného pravidla, že žalobcom môže byť len účastník správneho konania.

16. Podľa § 250b ods. 2 OSP, ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správne orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

17. Ak teda žalobca mal za to, že správny orgán s ním mal konať v konaní o určení súpisného čísla, mal sa obrátiť na súd so žalobou opomenutého účastníka podľa druhej hlavy piatej časti OSP, konkrétne § 250b ods. 2 OSP. Žalobca nesprávne postupoval, keď sa namiesto žaloby opomenutého účastníka, obrátili sa na súd s návrhom na preskúmanie rozhodnutia o určení súpisného čísla v konaní, ktorého účastníkom nebol.

18. Najvyšší súd dospel k záveru, že ako krajský súd správne posúdil, žalobca nemal postavenie účastníka konania a určení súpisného čísla a teda nemal ani aktívnu legitimáciu podanie správnej žaloby, na žalobu preto treba hľadieť ako na žalobu podanú neoprávnenou osobou a preto krajský súd správne konanie v zmysle § 250d ods. 3 OSP z procesných dôvodov zastavil.

19. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

20. O trovách prvostupňového a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250l ods. 2 OSP a podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.